

Hieronim Chojnacki

"Oda do Nowych Argonautów",
Wacław Kubacki, "Przegląd
Humanistyczny" nr 1 (1975) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 18/3 (57), 81

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) KRZYŻANOWSKI Julian: Ze stosunków Kraszewskiego i Sienkiewicza. "Rocznik Towarzystwa Literackiego imienia Adama Mickiewicza" R.VIII:1973 [1974] s.9-21.

Najprawdopodobniej nigdy nie doszło do osobistego spotkania Sienkiewicza i Kraszewskiego, lecz zachowała się częściowo ich korespondencja, rozpoczęta w r. 1871 i prowadzona do ok. 1884 r. W latach 1882-1884 w redagowanym przez Sienkiewicza "Słowie" zamieszczał Kraszewski swoje opowiadania, obrazki i korespondencje, natomiast Sienkiewicz był autorem licznych omówień i recenzji powieści Kraszewskiego. Artykuły Sienkiewicza zawierały, obok wielu entuzjastycznych pochwał i wyrazów szacunku dla pracy pisarskiej Kraszewskiego, pewne uwagi krytyczne. Dobre stosunki pomiędzy pisarzami przerwały się po opublikowaniu "Ogniem i mieczem"; powieść tę Kraszewski gwałtownie zaatakował w recenzji zamieszczonej w "Kłosach" w r. 1884. Krytykując budowę i temat powieści Kraszewski dawał, być może, wyraz swoim ukrytym kompleksom wobec zdobywającego popularność młodszego pisarza.

BP/57/27

M.G.

(II) KUBACKI Wacław: Oda do Nowych Argonautów. "Przegląd Humanistyczny" 1975 nr 1 s.1-24.

Autor podjął próbę dokonania ustaleń filologicznych i historycznych, których celem jest zdanie sprawy ze znaczenia, jakie miał wiersz "Już się z pogodnych niebios..." w twórczości Mickiewicza. Spośród bogatych powiązań ideowych, kulturalnych i literackich, jakie pomagają zrozumieć genezę, formę poetycką, doniosłość moralnej idei, symbolikę tej typowej - wg autora rozprawy - ody, trzeba przywołać przede wszystkim ożywione w romantyzmie europejskim tradycje poezji orfickiej i poetykę wierszy obrzędowych. Zdaniem badacza "Mickiewicz zachował własną, można by rzec filomacką, pozycję w orfickim nurcie romantycznym".

BP/57/28

H.Ch.